

El nou impuls de l'americanisme a casa nostra

Casa Amèrica Catalunya i el seu Centre de Documentació

Ferran CAMPS i PLANA

RESUM: *S'expliquen el naixement i consolidació del Centre de Documentació de Casa Amèrica Catalunya, orientat cap al seguiment de la realitat llatinoamericana, en el marc d'una institució que promou a Catalunya el coneixement del fet cultural iberoamericà. Se n'expliquen l'evolució, els objectius i els serveis. El centre vol ser, en el futur, un referent pel que fa a la informació relativa a l'Amèrica Llatina.*

MOTS CLAU: Casa Amèrica Catalunya. Centre de Documentació; Amèrica Llatina; biblioteques especialitzades; Institut Català de Cooperació Iberoamericana; Barcelona

1 INTRODUCCIÓ O HISTÒRIA

Casa Amèrica Catalunya és una nova fundació privada que està naixent a la ciutat de Barcelona. Serà aquest mateix 2006 l'any en què se n'oficialitzarà l'obertura. Hereva directa i fruit de la refundació de l'antic Institut Català de Cooperació Iberoamericana¹ (ICCI), tindrà el suport i la dependència institucional de la Generalitat de Catalunya, a través de la Secretaria de Relacions Exteriors i l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, del Ministeri d'Afers Exteriors, a través de l'Agència Espanyola de Cooperación Internacional (AECI) i de l'Ajuntament de Barcelona, a més dels patrons privats que puguin adherir-s'hi. De la mateixa manera que institucions com Casa Àsia o l'Institut Europeu de la Mediterrània fan un seguiment i promouen el coneixement de la realitat de diferents parts del món, aquesta nova fundació es dedicarà a facilitar la cooperació amb Amèrica Llatina

Ferran Camps. Institut Català de Cooperació Iberoamericana / Casa Amèrica Catalunya. Centre de Documentació. fcamps@americat.net
Rebut el 2 de febrer de 2006.

1. Institut Català de Cooperació Iberoamericana, *Cinquanta anys d'acció americanista a Catalunya: 1948-1998*. (Barcelona: Institut Català de Cooperació Iberoamericana, 1999).

i donar a conèixer el fet cultural d'Iberoamèrica, entenent-la com una regió que va de l'extrem més meridional de la Patagònia fins al Río Grande, passant per tota la comunitat *latina* o *chicana* als Estats Units i arribant a Portugal.²

Casa Amèrica Catalunya

ICCI/Casa Amèrica Catalunya

Centre de Documentació

C. de Còrsega 299, ent.

08008 Barcelona

Tel. 932 380 661

A/e: <http://www.americat.org/ca/documentacion/presentdocu.asp>

Responsable: Ferran Camps i Plana
fcamps@americat.net

L'americanisme i la història de les institucions americanistes a Catalunya és llarga però poc coneguda pel gran públic. Hem de situar-ne els orígens l'any 1911, quan Francesc Cambó, juntament amb el seu home de confiança Rafael Vehils, i molts il·lustres membres de la burgesia catalana com el marquès de Comillas o integrants de les famílies Torres, Gili i d'altres, funden la Casa de América de Barcelona.³ La institució l'any 1928 esdevindrà l'Instituto de Economía Americana (IDEA). Se sustentarà econòmicament gràcies a la Compañía Hispano Americana de Electricidad (CHADE), dirigida per Cambó, en aquell moment testaferró d'uns alemanys propietaris de l'empresa que temien que la derrota del seu país en la Primera Guerra Mundial els conduís a haver de vendre la companyia. La Casa de América serà una important agència d'informació sobre Amèrica Llatina al servei de l'empresariat català amb interessos comercials en aquesta part del món. Acollirà un arxiu-biblioteca amb milers de retalls de premsa i multitud de documents sobre la situació econòmica i política d'Amèrica Llatina gràcies a desenes de delegats enviats a la zona. Aquests faran una tramesa sistemàtica d'informació de molta vàlua que anirà a parar a aquest arxiu-biblioteca, fons documental que avui està en procés parcial de catalogació i dividit entre el

2. La voluntat inicial de l'entitat era la promoció de la cultura iberoamericana, incloent-hi els estats lusòfons. Als estatuts s'esmenten, fins i tot, les Filipines, com a antiga colònia espanyola que fou. La realitat és una altra: la documentació sobre Portugal o les Filipines és testimonial i, de fet, l'ICCI/CAC no ha fet activitats relacionades amb aquests estats.

3. Gabriela Dalla Corte Caballero, *Casa de América de Barcelona: Comillas, Cambó, Gili y mil empresarios más en una agencia de información e influencia internacional*. (Madrid: LID, 2005).

© US CIA world Factbook

Pavelló de la República de la Universitat de Barcelona, l'Arxiu Nacional de Catalunya i la mateixa Casa Amèrica Catalunya. L'americanisme a Catalunya després de la Guerra Civil agafa un caire completament diferent a través de l'Institut de Estudios Hispánicos o el seu continuador, l'Institut Catalán de Cultura Hispánica, amb un línia no economicista, sinó cultural i de matriu netament franquista. El projecte engegat per Cambó va perdent tota la seva importància durant la dictadura, que no li dóna cap tipus de suport, encara que nominalment no desaparegui. La fusió d'aquestes dues

tradicions, l'empresarial i la cultural, dona l'any 1979 l'obertura de l'Institut Català de Cooperació Iberoamericana, amb el suport econòmic de la Generalitat i l'AECI.

Aquest institut ja obre amb molt voluntarisme una biblioteca americanista entre els anys vuitanta i noranta⁴ amb un fons centrat en les ciències humanes i socials d'uns 7.000 volums. El projecte queda frustrat per manca de dotació pressupostària i es decideix emmagatzemar en caixes tots els llibres a finals de la dècada passada, a l'espera de temps millors. Serà a mitjan 2004 quan es decideix dur-ne a terme la reobertura.

2 REOBERTURA D'UNA BIBLIOTECA

En l'etapa final de l'Institut Català de Cooperació Iberoamericana es contracta una persona, en condició de becari, a qui se li encarrega convertir tot el material emmagatzemat en una biblioteca informatitzada, sense la possibilitat de disposar en aquell moment de cap tipus de partida pressupostària. A la primavera de 2004 es fa efectiva l'entrada al Catàleg Col·lectiu de les Universitats de Catalunya (CCUC), a través del qual es comença a dur a terme la catalogació i la realització de registres d'exemplar del material existent (procés encara avui en marxa i que concentra la majoria de les energies dipositades en el projecte), així com una certa projecció exterior de la biblioteca. Aquesta resta oberta des del primer dia en què s'inicia la tasca de catalogació.

El material que es va trobant a mesura que va avançant la seva recuperació és tot en suport paper. Es recuperen fins a 600 títols de revista diferents, de molts dels quals només hi ha números solts. La majoria són editades a Amèrica Llatina i en cap cas, malauradament, no es disposa de col·leccions completes. Se'n troben des de principis de segle XX fins a l'actualitat. Hi ha molt poques revistes dels anys vint, trenta i quaranta, però dels cinquanta ençà la relació de títols va estenent-se. La seva temàtica és variada, però gairebé mai escapa de les ciències humanes o socials. El dret, la cultura, l'economia i la promoció exterior dels mateixos països són les matèries més recurrents. La importància de les revistes, lògicament, obliga a adequar un espai com a hemeroteca.

4. Pot sobtar la indefinició de les dates: durant molts anys la biblioteca no estava gestionada per ningú; hi arribaven materials (per donació de consolats, principalment) i s'hi emmagatzemaven. De mica en mica, durant aquest període, es va formar una biblioteca, però resulta difícil donar una data de començament de la seva activitat.

En relació amb les monografies apareixen edicions dels anys seixanta, setanta i vuitanta principalment. Moltes no tenen relació amb Amèrica Llatina ni tenen cap valor destacat, per la qual cosa es procedeix a la donació o a l'expurgació d'aquest fons. Els països dels quals es troben més llibres editats són Veneçuela, Mèxic i Argentina per aquest ordre. El pes de l'editorial veneçolana Monte Ávila Editores i la mexicana Fondo de Cultura Económica queda ben palès per la quantitat de llibres que es troben. Destaca el poc material trobat editat a un país tan important a la regió com el Brasil, així com a tota l'Amèrica Central en general. Del Carib, a excepció feta de Cuba, d'un país tan oblidat i desballestat políticament com el Paraguai, de Portugal, del Surinam i de la Guaiana Francesa no es troba absolutament res. La temàtica principal és la literatura, la història, les biografies i la política. Prop d'un 40 % o 50 % d'aquests títols no es localitzen en d'altres centres integrats al CCUC. Es disposa gairebé de la totalitat de les edicions promogudes per l'AECI, atès el vincle institucional que l'unia a l'ICCI i que es mantindrà amb Casa Amèrica Catalunya.

La biblioteca també acull molta de la producció documental realitzada pels casals catalans a l'Amèrica Llatina i als Estats Units, principalment les seves circulars, totes impregnades d'una forta patina nostàlgica i amarades d'una visió idíl·lica del país abandonat. Els més importants quant a producció documental es concentren a Buenos Aires i Córdoba (Argentina) i a Jalisco (Mèxic). També recull molta de la producció documental realitzada per destacats catalans emigrats a la regió.

3 CANVIS A L'ICCI, CANVIS PER A UN CENTRE DE DOCUMENTACIÓ

A partir de gener de 2005 l'ICCI rep una major empenta de les administracions, que impulsen l'Institut cap a la seva refundació i cap a la reconversió en fundació privada amb un nou nom, però recuperat parcialment del passat: Casa Amèrica Catalunya. Això beneficia la biblioteca, que esdevé centre de documentació i se'l comença a dotar d'una assignació pressupostària anual que li permet establir unes línies temàtiques a què dedicar-se. Aquestes es dissenyen a partir de les activitats de promoció cultural que duu a terme la casa: congressos sobre llengües ameríndies, congressos i cursos sobre el concepte *frontera*, promoció de llibres i autors llatinoamericans, projeccions de pel·lícules d'Amèrica Llatina, etc. D'acord amb aquestes línies es manté la tasca de catalogació que ja estava en marxa i es limiten els àmbits d'actuació del centre de documentació. S'intenta que aquests siguin molt pocs d'entrada i originals respecte a d'altres biblioteques del país:

- Tenint en compte les activitats realitzades sobre llengües i el concepte de frontera, es decideix centrar-se en la recerca de documentació sobre llengües ameríndies, l'*spanglish* i, per extensió, sobre la cultura *chicana* als EUA.
- A partir dels cicles de cine realitzats a la casa es decideix anar seguint els festivals de cinema llatinoamericà per anar fornint amb el temps una bona videoteca de producció llatinoamericana. Es decideix també ampliar el material audiovisual cap a la música, en concret cap a un gènere en alça: el *jazz* llatí, recollint CD i enregistraments de concerts.
- Aprofitant la importància de la promoció literària de Casa Amèrica Catalunya, el Centre de Documentació perseguirà dos objectius: recollir les obres dels autors llatinoamericans residents a Catalunya i posar a disposició del públic les obres més importants de cada país de la regió, començant pels de més pes cultural, polític i demogràfic.

Amb aquesta filosofia es persegueix donar servei a l'interior i a l'exterior de la casa. Es limiten molt les temàtiques que va seguint el Centre atesa la limitació dels recursos econòmics i humans. Amèrica Llatina és un territori molt bast i no és un assumpte en si. En els seus països es genera producció documental de tot tipus i seguir-la tota esdevé completament impossible. És per això que hom es veu obligat a circumscriure's a aquells temes que poden ser d'interès per la seva acceptació popular o per la seva importància i que no tenen un seguiment especial per altres entitats. S'intenta trobar un equilibri entre aquell material d'ús més massiu i el més minoritari però que té un caire més científic. El seguiment d'aquesta informació també serveix per a totes aquelles activitats culturals que organitza l'entitat, ja que des del Centre de Documentació s'hi dona suport documental.

L'impuls del Centre de Documentació també ha anat de la mà de l'ampliació del personal, de l'augment dels metres quadrats disponibles (tot i que dividits en diferents estances), de la renovació del web i de la implantació d'un sistema de gestió de biblioteques, en fase de disseny.

4 CAP A LA GESTIÓ DIGITAL

La renovació del web⁵ de la institució ha permès dissenyar un espai propi per al Centre de Documentació. S'hi troba una explicació succinta de la filosofia i les activitats del Centre.

5. *Casa Amèrica Catalunya* [en línia]. Barcelona: [c1c], 2005-. Disponible a: <<http://www.americat.net>> [Consulta: 16-1-2006].

Sala de la biblioteca

Lloc web del Centre de Documentació

S'explica quin tipus de col·lecció s'hi pot trobar, els serveis que s'hi ofereixen, es dona accés a altres catàlegs i es relacionen un seguit de recursos informatius en relació amb els temes que són del nostre interès, així com les novetats bibliogràfiques que es van incorporant.

Per altra banda s'està en procés d'incorporar a mig termini un sistema de gestió documental propi que permeti millorar el funcionament del Centre. L'automatització del préstec, disposar d'un catàleg i OPAC propis, tenir un control més eficient del pressupost i de les comandes i poder gestionar millor tant les revistes com el material digital són els objectius que s'han presentat. El sistema està en fase de disseny i es construeix amb la idea de crear un dipòsit que permeti la gestió i l'emmagatzematge de continguts digitals que seran accessibles des de qualsevol lloc web també en condició de préstec, així com una fàcil i eficient importació i exportació de registres. És important també per a la institució tenir un bon arxiu de premsa que serveixi com a recurs per poder elaborar les diferents notícies sobre el continent que es poden veure al web. Aquesta eina ha de ser capaç de gestionar aquestes notícies un cop han perdut la seva vigència i emmagatzemar informacions periodístiques que permetin generar-ne de noves. La creació de cap i de nou d'un sistema d'aquestes característiques comporta molts riscos atesos els errors que poden cometre's en dissenyar-lo. Això no obstant, s'ha pres aquesta determinació arriscada perquè les opcions que oferia el mercat en relació amb aquests productes eren econòmicament inassolibles. Tampoc han semblat assumibles tots els canvis de funcionament que hagués comportat incorporar algun sistema de programari lliure, encara que fos gratuït.

5 POLÍTICA DE COL·LECCIÓ

La política de col·lecció està en estreta relació, òbviament, amb el que s'ha explicat en el punt tercer. Com és publicat per diversos autors és més complex que la simple adquisició de documents.⁶

Es generen dos tipus de demandes de documents o d'informació: les que provenen dels treballadors de la institució i les que provenen del mateix Centre de Documentació. Les primeres serveixen perquè el personal tingui cobertes les necessitats informatives per poder dur a terme la seva tasca professional. Les necessitats d'informació sempre estan en relació amb Amèrica

6. José A. Gómez Hernández, *Biblioteconomía general y aplicada: conceptos básicos de gestión de bibliotecas: [texto-guía]*. (Murcia: ICE. Universidad de Murcia: DM, 1997). 302 p. ISBN 84-89820-37-6.

Llatina però poden ser de temàtiques ben diverses, atès que les activitats que Casa Amèrica Catalunya porta a terme són d'allò més plurals, tot i que gairebé sempre estan relacionades amb la cultura. L'altre tipus de demanda serveix per anar formant un fons coherent sobre la base de les temàtiques que abans s'han comentat. La formació d'aquest fons es fa per mitjà d'adquisicions i d'intercanvis, aquests últims gràcies sobretot a les edicions de monografies que la institució treu al mercat, ja sigui en solitari o en col·laboració amb altres entitats.

La dinàmica i les activitats del Centre, tal com s'explicarà més endavant, així com l'important fons de literatura trobat, fan necessari anar formant un recull de les millors novel·les llatinoamericanes. S'ha marcat com a objectiu recollir les cinquanta millors de cada país. En ser dinou estats, i el pressupost molt limitat, aquesta idea anirà prenent forma de manera molt progressiva, començant pels països més importants culturalment, econòmicament i demogràficament (ens referim al Con Sud i a Mèxic) i acabant pels menys rellevants en aquests aspectes (l'Amèrica Central).

En relació amb les llengües ameríndies, temàtica que ja s'ha comentat que centra el nostre interès, el seguiment que es fa es focalitza en els països amb més població indígena: el sud de Mèxic, Guatemala i l'Amèrica Central en general, així com Bolívia, Perú, l'Equador o el Paraguai. L'edició de documents relatius a aquest aspecte és molt important a Alemanya, estat amb molts interessos comercials a la regió. Per altra banda, les publicacions sobre l'*spanglish* i el món *chicano* són molt abundants als Estats Units, d'on no paren de sortir novetats i estudis diversos sobre la seva pròpia problemàtica identitària i migratòria.⁷

Com ja s'ha comentat, la música i el cine llatinoamericans formen la part de fonoteca i videoteca respectivament, que va esdevenint un espai amb força acceptació popular, tal com ja s'ha vist històricament en les biblioteques públiques. El seguiment de la Mostra de Cinema Llatinoamericà de Lleida o del Festival de Cine Iberoamericano de Huelva permeten estar al corrent de les novetats. Per altra banda també es recullen documentals, moltes vegades inèdits, que es projecten en el que Casa Amèrica Catalunya ha anomenat *Docufòrums*, presentacions de documentals amb la presència dels seus realitzadors.

Un altre objectiu que s'ha marcat és el seguiment dels diaris de les comunitats llatinoamericanes a Catalunya. Aquests no són molt coneguts pel gran

7. Samuel P. Huntington, *¿Quiénes somos? Los desafíos de la identidad nacional estadounidense*. (Barcelona; Buenos Aires; México D.F.: Paidós, 2004). 488 p. ISBN 84-493-1597-2.

Exposició sobre l'etapa mexicana de Luis Buñuel

públic, però la llista de títols no és curta: *El hispano, latinoamèrica exterior, Latino* o *Toumaï* en són bons exemples. La proliferació de mitjans de comunicació destinats a aquesta comunitat no es limita a la premsa. També han aparegut ràdios i televisions. Aquest objectiu va acompanyar del seguiment de les obres d'autors i artistes llatinoamericans a Catalunya i d'autors i artistes catalans a Llatinoamèrica.

L'adquisició de publicacions periòdiques es complementa amb la compra de revistes de temàtica cultural editades a Amèrica Llatina, de poca circulació a Espanya. Progressivament se n'aniran editant els sumaris a la *Base de dades de sumaris* del CCUC, tasca que ja s'ha començat a fer. La subscripció a revistes electròniques és repte complex ateses les circumstàncies del mercat, per a un centre petit com aquest.

També es porta a terme una tasca constant d'expurgació. La quantitat d'edicions trobades no relatives a Amèrica Llatina és molt elevada, ocupen molts metres lineals i difícilment ningú anirà a un centre d'aquestes característiques a consultar-les.

La partida pressupostària de què es disposa es reparteix segons els suports documentals, tal com ho fan les biblioteques de la Diputació de Barcelona.⁸ El pes del material CD i DVD és molt elevat en termes relatius ja que la projecció de films és una constant a la institució, i se'n compra sempre que és possible o, si no pot ser, s'intenta llogar-ne. S'assumeix la subscripció als principals diaris nacionals i estatals, que permet fer un seguiment de la realitat llatinoamericana, i l'adquisició d'alguna base de dades bibliogràfica que possibilita recuperar la referència d'articles rellevants.

6 ACTIVITATS DEL CENTRE

El Centre de Documentació col·labora amb altres departaments de l'entitat, com la secció de literatura. L'existència d'aquesta secció permet mantenir un contacte fluid amb els autors llatinoamericans residents a Catalunya i Barcelona. Sempre que es pot s'intenta que presentin les seves obres a Casa Amèrica Catalunya. És per aquests motius que s'està dissenyant la trobada entre aquests i els seus lectors a través d'un Club de Lectura. La lectura de la darrera de les seves obres i el seu comentari posterior permetrà reunir-los,

8. Elisabeth Gibert Riba; Glòria Pérez Salmerón, *Política de desenvolupament de la col·lecció del Servei de Biblioteques de la Diputació de Barcelona*. (Barcelona: Diputació de Barcelona, Àrea de Cultura, Servei de Biblioteques, 2003). 84 p.

autors i lectors. Aquest Club estarà especialment dirigit als estudiants llatinoamericans que fan estudis de tercer cicle a les universitats catalanes i que tenen una forta presència a Casa Amèrica Catalunya. Com a seu de l'AECI a Catalunya, és des d'aquí que es gestionen les beques que el Ministeri d'Afers Exteriors els concedeix i que els possibiliten l'estada a la ciutat. És per això que el seu pas per la casa és habitual i poden estar interessats en aquesta proposta.

La presència d'autors llatinoamericans a Barcelona ha estat un fet habitual històricament i encara ara. Noms com Juan Villoro, Juan Gabriel Vásquez, Rodrigo Fresán o Jordi Soler circulen per la ciutat d'una forma més o menys habitual, tal com ho feren els anys setanta Gabriel García Márquez o Sergio Pitol. Part d'aquest trànsit és explicat en un documental realitzat per Enrique Díaz Álvarez i Albino Álvarez.⁹

7 RELACIONS AMB L'EXTERIOR

El Centre de Documentació no ha limitat al CCUC la seva participació en xarxes de biblioteques. S'ha treballat també per incorporar-lo a REDIAL¹⁰ (Red Europea de Información y Documentación sobre América Latina), entrada que va oficialitzar-se a Santa Cruz de Tenerife al final de 2005 en el congrés anual de la institució. Aquesta reuneix gairebé tots els centres de documentació i biblioteques europees que tenen Amèrica Llatina com a temàtica central. Espanya i França són els estats amb més representació d'institucions. Alemanya sols aporta un centre, l'Ibero-Amerikanisches Institut Preussischer Kulturbesitz¹¹ de Berlín, però el més important amb diferència. El Regne Unit, Polònia, Suècia o Àustria són altres estats amb biblioteques americanistes representades, tot i que de menor entitat. A Itàlia hi ha centres similars que no s'ha aconseguit incorporar i les entitats de Portugal, país amb una estreta relació amb el Brasil, tenen una dinàmica i filosofia molt diferent a la de REDIAL i els seus membres. Els objectius de REDIAL són el manteniment d'un portal molt potent on poden trobar-se recursos d'allò més di-

9. *México-Barcelona. Tránsito literario* [Enregistrament vídeo]. Dirigida per Enrique Díaz Álvarez i Albino Álvarez. Barcelona: LoOtro Producciones i Enrique Díaz Álvarez, cop. 2005. 1 DVD: 30 min.

10. *América latina. Portal europeo: información e investigación europeas sobre América Latina* [en línia]. [França]: [s.n.]. Disponible a: < <http://www.red-redial.net/index.php> > [Consulta: 24-1-2006].

11. *Ibero-amerikanisches institut preussischer kulturbesitz* [en línia]. [Berlín]: IAI. Disponible a: <<http://www.iai.spk-berlin.de>> [Consulta: 24-1-2006].

versos sobre el continent, l'edició d'un anuari¹² i el treball i la col·laboració en xarxa dels seus membres, que aprofiten REDIAL per compartir informació. Els congressos anuals que organitza, amb seu itinerant per tot Europa, serveixen per poder dur a terme una reunió de bibliotecaris i documentalistes que aporten idees per a l'evolució i enriquiment del portal, així com dels seus propis centres. En el transcurs de l'any els membres espanyols es reuneixen periòdicament en el marc de REDIAL España. Es manté especial relació, pels vincles institucionals existents, amb la Biblioteca Hispánica de la AECE¹³ i també amb la Mediateca de Casa de América¹⁴ de Madrid, totes dues membres de la xarxa.

SALALM¹⁵ (Seminar on the Acquisition of Latin American Library Materials) és l'equivalent de REDIAL als Estats Units, tot i que infinitament més potent.

8 USUARIS I SERVEIS

La projecció exterior de la institució i la del Centre de Documentació en particular ha estat històricament escassa, tot i que és una tendència en clara tendència al canvi. És per això que el nombre d'usuaris és limitat tot i que el coneixement de l'existència d'aquest centre va ampliant-se lentament i la resposta a les demandes del seus usuaris és cada vegada més eficient.

El perfil de les persones que fan consultes és molt variat. Els estudiants d'ensenyament secundari que fan treballs de final de curs i la gent aficionada al cinema són els més importants numèricament. També es comença a consolidar un tipus d'usuari que fa consultes telefòniques o per via del correu electrònic i que és molt divers tipològicament. En general, no tenen el costum de consultar materials al Centre, sinó que més aviat se'ls enduen. Per altra banda, també aprofiten el servei de préstec interbibliotecari per tal d'accedir a documents de biblioteques universitàries quan no en tenen el carnet.

12. *Anuario americanista europeo*. París: REDIAL-CEISAL, 2003-. ISSN 1729-9004

13. *Agencia Española de Cooperación Internacional* [en línia]. [Madrid]. Disponible a: <<http://www.aeci.es>> [Consulta: 25-1-2006].

14. *Casa de América* [en línia]. Madrid: Casa de América, cop. 2004. Disponible a: <<http://www.casadeamerica.es>> [Consulta: 25-1-2006].

15. *SALALM* [en línia]. [Estats Units]. Disponible a: <<http://www.library.cornell.edu/colldev/salalmhome.html>> [Consulta: 24-1-2006].

La consulta en sala, el préstec, el préstec interbibliotecari, la consulta del catàleg, les recerques d'informació i la connexió sense fil són els serveis que ofereix el Centre, així com la reprografia, la resposta a les desiderates, l'elaboració de recursos d'informació sobre temàtiques diverses o la venda de les edicions de la casa.

És un centre obert a tothom que ha de respondre a les demandes d'usuaris molt diversos que tenen unes necessitats informatives d'allò més variades.